

Korošec.

Gospodarski in političen list za koroške Slovence.

Izhaja vsako drugo soboto

v Kranju (tiska Iv. Pr. Lampret); izdaja konsorcij „Gorenjca“; odgovorni urednik Lavoslav Mikus

Velja za celo leto 4 K in se plačuje naročnina in inserati naprej. Vsi rokopisi, pisma in druge pošiljatve naj se pošiljajo na uredništvo in upravnništvo „Korošca“ v Kranju. Rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plačuje za enostopno petič-vrsto za enkrat 12 v, za dvakrat 18 v, za trikrat 24 v, za večkrat po dogovoru.

Posamezne številke stanejo 10 vln.

Štev. 15.

V Celovcu, v soboto, dne 26. junija 1909.

Leto II.

Slovinci! Zažgite na večer dne 4. julija v čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu po vseh slovenskih gorah in planinah prav mnogo kresov!

Slovenskim staršem.

Mineva dan za dnevom, solnce izhaja in zahaja — vse po starem tiru; mi tožimo in jadicujemo kot prej, držimo roke v žepu ter čakamo da nam pride odrešenje. Srce nam je še nekaj bilo za vzvišene ideale, nekaj smo se čutili, da smo Slovenci — da, mi smo bili na to celo ponosni! Slovenska beseda, prihajajoča iz dna srca, prepolnega radosti in gorečnosti, s katero smo ljubili svoj rod, je ugajala našim ušesom kakor mili slavčev glas, ki očara sanjajočo naravo, ona je nas nekaj mavdajala s pogumom in novimi nadami, ona nam je bila bojni klic. A to je vse minulo, čas se je izpremenil, a tako tudi naš duh, ki je postal barbarski, in naše srce, ki je osirovelo — postali smo tuji na lastnih, domorodnih tleh, postali smo barbari. Slovenci, resnične so te besede, in blagor nam, ako bi ne bile. Kar nas je mati učila, smo vrgli proč, oskrunili smo najsvetejše, kar smo podedovali po svojih prednikih, sram nas je tega, kar so naši očetje gojili in kar nam je mati polagala na srce — sramujemo se slovenske besede. Prodali smo za skledo leče vse, kar smo imeli, zadnji in edini zaklad, s katerim bi lahko osrečili svoje potomce. Sramujemo se samih sebe, saj nismo vredni, da onesčasčamo s svojimi nogami sveta slovenska tla! Še na grobu nas bodo proklinjali naši otroci, ki se bodo še spominjali na Slavine dneve, ko so šli naši očetje v boj za pravdo in domovino — a mi se udajamo brez boja in kot klečplazci malikujemo brezmiselno pred tujo kulturo. Toda nič ne bo ostalo na dolgu, prišel je za nas že čas plačila, ko nas lastna deca iz hiše suva. A mi? Trpeti moramo in molčati ter gledati, kako se šopirl pred nami od nas vzgojena kultura posebnega kalibra, svetovnoznaná nemškutarija, kot konglomerat vse gnjiloba, posirovelosti in neznačajnosti. Mi klečplazimo pred njo, ki požira našo zemljo, naše imetje in našo kri, sami moramo gledati, kako nas polaga počasi v grob. — Slovenci, čaka nas prokletstvo, ako ne začnemo že enkrat

resno misliti, kaj nam je storiti, da se prerodi naša domovina!

Oklenimo se onih, ki se neomahljivo kljubujejo strupenim vsenemskim viharjem, podpirajmo jih ter izkušajmo njih vrste pomnožiti. Slovenski starši, ki ljubite še količkaj svoj narod in svoje otroke, zdaj je vse na vas. Na vas slonijo naš up in naše nade, na vas je bodoča naša usoda! Kdo je kriv, da se naš narod, ki ima toliko zmožnosti, ni razvil? Kdo nam je trgjal slovenske knjige iz rok, ki so bile edino pripravne, dati nam potrebne duševne hrane in izobrazbe? Odkrito in upravičeno smemo reči, da niti Turki niso tako delali z narodi kakor današnji šolski sistem z našimi otroci! Napaja se jih s sovraštvom in zaničevanjem do lastnega naroda, s preziranjem narodnih in kulturnih sil. Da bi se pa v tem oziru kaj izpremenilo, k temu pripomoči ste poklicani vi, slovenski starši. Manjka nam v prvi vrsti inteligence, pred vsem učiteljev, ki bi v narodnem duhu vzgojevali mladino na narodno-gospodarskem polju. Skrbeti je treba za vedni in čim večji naraščaj, in zato apeliramo na vas, dajte svoje otroke na srednje šole, dajte jih na gimnazijo, posebno pa se ozirajte na učiteljska, da dobimo narodno-čutetih učiteljev. Resnica je sicer, da so se v zadnjih letih tudi razmere glede učiteljskega že nekoliko izboljšale, toda to narodno učiteljsko je še dete v povojju, ki se mora skrbno negovati, predvsem pa se mu morajo dovažati nove moči. Dajte terej svoje otroke na slovenska učiteljska, v Maribor ali v Ljubljano, ali pa jih dajte na gimnazijo, kjer se vsaj štiri leta uče dijaki na podlagi materinega jezika, kakor v Mariboru, Celju, Kranju in v Ljubljani. A če miha koga realka, naj se nikar ne izogiba slovenske realke v Idriji. Starši, dajte svojim otrokom dobro, narodno vzgojo na podlagi slovenskega jezika, ker se v tem učijo spoštovati vas in domovino. Vedno in vedno slišimo četrto zapoved: „Spoštuj očeta in mater“ — toda tudi tu smemo v smislu prejšnjih besed z Masarykom dostaviti: „Varuj in čuvaj dušo svojega otroka!“ — Kakor bomo vzgojili otroke sami, taki bodo ostali; duh, s katerim jih bomo navdali, bo osvetlil vse njihove obnašanje do nas. Otroci nam bodo jasno izpričevalo, s katerim bomo stali pred svetom, po otrocih bomo sojeni tudi mi. Le šola v narodnem duhu nas bo dovedla do izobrazbe in boljše bodočnosti.

Zborovanje Katoliškega političnega društva za Koroško v Celovcu.

Mi bi bili o tem zborovanju poročali že prej, če bi se bil spored posebno odlikoval od sporedov drugih takih zborovanj. Kakor običajno, so se pri tem zborovanju na koncu stavile in soglasno sprejele prav važne resolucije, tako resolucija glede enakopravnosti slovenskega jezika pri uradih in zahteva, da naj se v jezikovno mešanih krajih nameščajo taki uradniki, ki so slovenščine dobro zmožni, dalje resolucija, da naj se naše ljudske šole preuredijo tako, da najde otrok svojo izobrazbo na podlagi materinega jezika i. t. d.

To so seveda stare naše zahteve, katere moramo vedno in vedno ponavljati. Krivice, ki se nam godijo na polju šolstva, so ravno tako znane, kakor pa krivica, da je v naših uradih vse polno uradnikov, katere je najti pri vsaki nemško-nacionalni veselici, ki pa sploh ne ali pa premalo razumijo slovenski jezik, tako da mora ubogi slovenski kmet toliko in tolikokrat trpeti škodo radi tega, ker se uradnik z njim ne more razumeti.

Toda kakor so bili ti sklepi važni, veudar ne smemo zamolčati, da zborovanja katoliškega političnega društva med slovenskim ljudstvom na Koroškem ne najdejo več tistega zanimanja, katerega bi morala najti. Letno zborovanje Katoliškega političnega društva v Celovcu bi moralo biti pravi slovenski tabor, katerega se vidi in sliši. Premalo je, da pridejo samo nekateri slovenski rodoljubi, posebno duhovniki, na ta zborovanja. Morala bi priti masa in morala bi jih priti vedno več. Izgovor, da ima kmetsko ljudstvo doma delo, ne velja. Enkrat na leto se že vsak lahko odtrga od svojega doma, in če se le količkaj poagitira, zna še pripeljati seboj tudi take, ki so manj zanesljivi in potrebni navdušenja. Tudi ni res, da bi bilo koroško ljudstvo tako indolentno in da bi se za taka zborovanja sploh ne zanimalo. Da slovenske Korošce ni tako težko navdušiti za njih pravice, to kažejo volitve.

Iskati moramo torej drugih vzrokov. In v tem oziru se pač ne sme prezreti neke navade iz zadnjih let, ki se je udomačila na teh zborovanjih. Po našem mnenju je popolnoma nepotrebno, da se zabavlja in zmerja na takem zborovanju celo

PODLISTEK.

Strah pred ženitvijo (poroko).

Pred kratkim je pripoznal angleški general, ki se ne boji ne sablje, ne puške, ne kanonov, da je bil na dan ženitve ves v strahu, akoravno je ljubil deklino, katero je vzel.

Princ Jurij, poznejši kralj Jurij IV. na Angleškem, je bil pred ženitvijo ves obupan. Napil se je pred poroko nalašč tako, da so ga morali pred altarjem držati, da ni padel in ko ga je nadškof blagoslavljal, se je britko jokal. (Ta zakon je bil pozneje tudi res jako nesrečen.)

Nek drugi ženin se je napil pred poroko tako, da ga je moral duhovnik spoditi iz cerkve. V nekaterih dneh je prišel zopet k poroki, a bil je še bolj nadelan. Tedaj reče duhovnik jezen nevesti: „Peljite ženina domov in ne hodita mi sem, če ne bode trezen!“ Nevesta pa se začne jokati in pravi: „Če je trezen, pa noče nič slišati o poroki.“

Zopet drug ženin se je bal poroke tako, da je zbežal vselej nazaj domov, če so ga bili že tudi spravili svatje do cerkve. Ko so ga enkrat hoteli na vsak način prisiliti k ženitvi, se je bil zjutraj pred poroko sam usmrtil. Na list je zapisal te-le besede: „Rajši grem v smrt, kakor pa v zakon!“

V vasi Lytham na Angleškem se je pred kratkim ženil mož, ki je hotel nevesti izpred altarja vbežati. Dejal je, da rajši umre, kakor pa da bi se moral ženiti. Bilo je dobro, da ga je držal brat neveste tako močno za roko, da ni mogel pobegniti.

Nek drugi ženin (tudi na Angleškem, v mestu Manchester) je bil pa bolj srečen. Ko ga je duhoven vprašal, ali je to njegova premisljena volja, rekel je: „Ne, jaz se nočem ženiti,“ odtrgal se je od neveste in jo je popihal iz cerkve. Leteli so za njim: nevesta, njena zlahta in drugi gostje, ali bilo je vse zastoj. Mož je šel, kot bi ga vrag nesel.

Navsezadnje bodi še povedano, kako je šlo pred poroko nekemu možu na Belgijskem. Ko je bral gospod one veličastne besede, zehal je mož prav po domače tako, da je čisto zmotil gospoda. Ta je bil užaljen, ali začel je vendar še enkrat od začetka ceremonijo. Ženin je pa začel zopet tako grdo zehati, da so bili hudi vsi, ki so bili zraven in mu dejali, da se mora pri poroki vendar spodobno obnašati. Ženin pa jim pravi na to: „Saj ni treba, da bi se moral ženiti! Jaz sem si premislil stvar!“ Tedaj pa nevesta ni bila lena in pripelja mu toplo zausnico. Medtem udarijo na njega tudi bratje neveste in ga tako pretepejo, da je bil ves mehak. Prosi je moral, da so jelnjali in je rad pustil, da so ga zvezali. J.

Alli ste že poslali naročnino za edino narodni koroški list „Korošca“? Če še ne, prosimo, storite čimpreje svojo narodno dolžnost.

čez lastne rojake na Koroškem, in če so ti še tako dobri Slovenci.

Tako tudi na zadnjem zborovanju g. dr. Brejc ni mogel drugače, kakor parkrat obregnuti se nad «Korošcem» in nad tistimi rodoljubi, ki ne čakajo slepo na njegov komando. Nobene dežele ni in nobene stranke, v kateri ne bi bila opozicija, kjer ne bi bili ljudje v posameznih stvareh različnih misli. Zato nikakor ni čudo, če so tudi na Koroškem rodoljubi v raznih krajih, ki niso vedno istega mnenja, kakor pa politično vodstvo v Celovcu ali pa posebno g. dr. Brejc.

Grdo pa je, če se pri vsaki priliki take ljudi odbija s tem, da se jih hoče zmerjati z liberalci v slabem pomenu besede in predstavljati nekako tako, kakor da bi bili ti kakšni brezverci, ki so Slovincem škodljivi. Ta navada, ki jo je vpeljalo vodstvo političnega društva v Celovcu, posebno v zadnjih letih, nam je odbilo že marsikaterega rodoljuba, da drži sedaj križem roke in se ne zmeni za tako politiko. Druge pa, ki so bili mogoče manj trdni v slovenskem prepričanju, je popolnoma odbilo od nas. Slovenska stvar na Koroškem ni tako posebno močna, da bi lahko prenesla take izgube in da bi lahko odganjala od sebe ljudi. Slovenska stranka na Koroškem bi morala gledati nato, da spravi čim večje število Slovencev pod svojo streho.

Nikakor ni treba, da bi se mi topli za take ljudi, ki nas zasramujejo in ki so bili vedno v nemškem taboru. Toda jako mnogo je takih Slovencev, ki so v srcu prepričani Slovenci in le na zunaj se dvomijo, kako bi nastopili. Takim Slovincem je treba pokazati, da slovenska stranka na Koroškem ni samo strastno klerikalna, ampak da deluje sploh v korist slovenskega ljudstva, bodisi delavskega, bodisi kmetskega. Če pa taki ljudje vidijo, da se pri nas napadajo celo najboljše Slovenci, jim pač mine veselje, približati se taki stranki.

Naš list je gotovo vedno in povsod deloval za narodne in gospodarske pravice in koristi koroških Slovencev, in sicer brez razlike kmetskega in delavskega ljudstva. To priznanje mu je dal vsakdo, ki je «Korošca» večkrat čital. Potreba tega lista se je pokazala tedaj, ko je vladala vseskozi nezadovoljnost z «Miom», in ta potreba se je ohranila, ker marsikateri koroški Slovenec ne čita samo «Mira», ampak hoče čitati tudi še druge liste in se tako poučiti o napredku koroških Slovencev. Kadar je bilo treba pokazati na zunaj skupen nastop, se je tudi naš list zavzel zato in to posebno pokazal pri zadnjih deželnozbornih volitvah, kjer je priporočal kandidate političnega društva v prvi vrsti tudi zato, da bi se glasovi ne cepili in da bi bil slovenski nastop kolikor mogoče časten. Mi gotovo pri g. dr. Brejcu nismo iskali zahvale, sramotno pa je, da je moral gospod dr. Brejc svoj govor polniti tudi z napadi na nas.

Ravno tako se je napadlo pri tem zborovanju tudi celjsko Zadržno zvezo, seveda tudi v tem smislu, kakor da bi bila ta zveza nekako nemščursko-liberalna in kakor da bi škodovala slovenskemu narodu. Gonjo proti tej Zadržni zvezi, ki se je začela v «Miru», se je tukaj nadaljevalo, in sicer zaradi tega, ker je baje prešla prevaljska posojilnica v nemščurske roke. Prvič ni dokazano, da bi bila celjska Zadržna zveza na tem kaj kriva, drugič pa ni dokazano, da bi imela posojilnica v Prevaljah sedaj res po večini nemščurske odbornike, ali pa da bi postala popolnoma nemščurska. Posojilnica v Prevaljah uraduje prejokotslej slovensko, in g. župan Pristov je na zadnjem zborovanju Zadržne zveze naglašal, da je ta posojilnica slovenska in da bo to tudi ostala.

Nasprotnega dokaza torej se ni, in vendar se je moralo na zborovanju v Celovcu že zabavljati in odbijati od sebe ljudi. Človek res ne ve, ali hočejo ti gospodje po vsej sili, da naj se slovenska stranka na Koroškem cepi, ali pa mislijo, da bo slovenska stranka na Koroškem le tedaj močna, ako se bo skrčila na par čistih privržencev celovškega vodstva. To pa povemo na ves glas, če hočejo ti gospodje boj, ga bodo imeli, in če hočejo se naprej tako čistiti stranko, naj jo čistijo. S tem dokazujejo sami kar najbolj potrebo druge stranke, katera ne bi obstajala v zmerjanju in napadanju, ampak v resnici v narodnem in gospodarskem delu.

Katoliško politično društvo na Koroškem se imenuje tudi gospodarsko. Če so ti gospodje že hoteli pokazati svoje narodno delovanje tudi s tem

zmerjanjem, naj bi bili pokazali vsaj vspehe kakega gospodarskega delovanja. Toda v tem oziru ni bilo slišati ničesar niti poročila, niti kakih predlogov.

Pri takih razmerah se nam seveda ni čuditi, ako ne najdejo taka zborovanja posebnega navdušenja v masi, in ni se nam čuditi, če je vedno manj obiskovalcev. Če hoče torej vodstvo katoliškega političnega društva res interesirati slovensko maso za naša važna politična vprašanja, mora kreniti na drugo pot, in to prav kmalu. Če že ne znate koroških Slovencev zbirati z ljubeznijo, zbirajte jih vsaj z delom, in si zapomnite, da, kdor seje veter, žanje vihar.

Dopisi.

Vellkovec. (Sin slovenske matere — nemški junak.) Kaj in kakšni postavejo sčasoma naši narodni odpadniki, se najbolj razvidi iz sledečega slučaja: Neki Reiner, visokošolec doma iz velikovške okolice, je že v šolah zašel v hajlovske kroge. Prerinil se je sicer skozi gimnazijo, toda sedaj namesto da bi študiral na visoki šoli, udal se je navadam nemško-nacionalnih študentov, se sabljal in tepel s svojimi tovarši, tako da ima sedaj ves razrezan obraz. Ker menda kaj drugega ne zna, pa napada v Velikovcu Slovence, ki sedijo mirno v gostilni. Tako je napadel takrat, ko je bil izvoljen velikovski župan Pinterič za poslanca, slovenskega medicince Sossa brez vsakega povoda v velikovski gostilni Kolloross in ga pozval na dvoboj. Ker je bil slovenski medicinec seveda tako pameten in se ni hotel tepsti s takim brezposelnim mladeničem, ga je začel zmerjati in mu grozil celo s kofuto. Prišlo je do sodnijskega postopanja, in dasiravno je Rainerjeve tovariše zapustil do sodnijske obravnave ves spomin, tako da niso hoteli ničesar vedeti, je bil položaj vendar tak, da je moral priti do obsodbe, in Rainer je bil obsojen na 80 kron kazni, oziroma 8 dni zapora. Pritožil se je na deželno sodnijo v Celovec, ter sta bili zopet dve obravnavi. Toda tudi to ni nič pomagalo. Ostalo je pri obsodbi. To je tega mladega pretepača tako jezilo, da je začel zmerjati celo čez sodnika v Velikovcu in izstopil iz društva turnarjev. Neverjetno je, kaj si taki nemško-nacionalni mladeniči vse upajo. Seveda so se mu navsezadnje začele tresti hlače in prosil je sodnike odpustanja. In taki ljudje si upajo zmerjati mirne Slovence, in še vedno se najdejo Slovenci, ki so ponosni, če so v taki hajlovski družbi, kjer Slovence zmerjajo, če le morejo. Slovenskega medicince g. Sossa je zastopal pri vseh obravnavah g. dr. Ferdinand Müller, odvetnik v Celovcu.

Borovlje. Puškarski mojstri, na noge! Samo en bog je na svetu; v Borovljah pa mora biti samo en gospod, tako si misli tisti, katerega mi vsi dobro poznamo. Ako pa naj on postane edini gospod v Borovljah, treba je vzeti malim liferantom in samostojnim puškarskim mojstrom njih največjo dobrotnico, puškarsko zadrugo. Seveda, kako lepo bi bilo, ko bi ne bilo puškarske zadruge. Vsi delavci bi bili od njega odvisni; kako bi jih mogel tlačiti, kako odirati! Še prosit bi ga morali hoditi delavci za delo, katero bi jim tako slabo plačal, da bi morali jesti same podzemljenšče, hruške in repo, on bi jedel prato in žepal iz škafa šampanjec. Mnogo je že poskusil, da bi to dosegel, a vedno so se bili taki mojstri in mali liferanti, ki so se upali pokoncu postaviti in mu reči: «Proč daj tvojo roko! To ni tvoje, to je naše!» Zdaj si je pa iztuhtal nekaj novega. Misli si: samostojni mojstri zdaj nimajo mnogo dela, godi se jim bolj slabo; radi tega se me bojijo; ne upajo se zameriti meni. Zdaj jim je treba vzeti puškarsko zadrugo, zdaj je treba spraviti vse pod svoj pantofelj. S pomočjo svojih podreptnikov hoče predrugčiti statute, in sicer tako, da mora vsak, kdor hoče postati član zadruge, plačati 200 kron. Če se to zgodi, če se mu posreči to na občnem zboru skozi spraviti, potem je vzel mojstrom zadrugo, ki so jo oni sami l. 1885. ustanovili. Potem bodo postali vsi mojstri hlapčevski delavci, s katerimi bo ravnal kakor bo hotel. Nevarnost je res velika, ker se radi pičlega zaslužka marsikateri boji, delati tako, kakor mu vevata srce in pamet. Vendar trdno upam, da bo še dovolj neustrašenih častitih mojstrov, ki se bodo na občnem zboru postavili proti in vrgli vse njegove podreptnike iz odbora. Tisti človek, ki je hotel borovskim puškarskem vzeti za vedno kruh in zaslužek s tem, da bi on prodajal samo puške iz Nemčije in tako porezal borovske puške, bi se ne smel upati priti na občni

zbor puškarske zadruge, a on jo hoče spraviti celo pod se in jo vzeti tistima, katerih je. Zaradi tega kličemo se enkrat: «Puškarski mojstri, vsi na noge, da preprečimo skupaj veliko nevarnost!»

Borovlje. (Puške ne bodo več pokale.) Neki Maksim je iznašel pred kratkim cev ali cilind, kateri se pripne na kraj puške (tam, kjer prileti ven dim in krogla, ko se vstrelji z njo). Taka puška potem skoro čisto nič ne pokne. Dne 11. junija so izkušali streljati s takimi puškami. Prej je puška poknila, kakor navadno, ko so pa pripeli k njej tisto cev, bil je slišati, kadar se je sprožila, le neki buč ali ropot, kateri pa je bil čisto tih, tako da ga ni bilo mogoče dalje kam slišati. Radovedni smo, če in kdaj da pride ta novotarija v Borovlje.

Galicija. (Občinski lov.) Dne 30. junija bode ob dveh popoldne pri Ogrinu licitacija na občinski lov (na pet let). Razdeljen je lov na dva kraja: v vzhodni in zahodni del. Zahteva se za prvi del 600 kron in za drugega ravno toliko. V lovu je dosti zverine. Nahaja se zverina vseh vrst, tudi fazanov in divjih kozlov je (v Obirju) zadosti. Opozarjamo lovce!

Apache. Medtem, ko je v ravnini suša, gre pri nas skoro vsak dan dež. Tudi lansko leto tu ni bilo občutiti suše in bila so žita še prav posebno čvrsta, samo otava je bila bolj slaba.

Pilberk. Nemci in nemškutarji bodo napravili dne 27. t. m. (v nedeljo) popoldne nemško veselico («Sonwendfeier»). V listih, v katerih vabijo «Vsenemce» k udeležbi, kažejo očiten strah pred Slovenci. In ta strah je, dragi Nemčki, tudi popolnoma opravičen! Mi se tudi vaše «Sonwendfeier» ne ustrašimo. Izkušnje nas učijo, da tako nemškutarske prireditve ne škodujejo nič, ampak da se celo koristijo našemu ljudstvu.

Borovlje. (Slovincem v spomin!) Kakšno upitje so zagnali Nemci, ko so prikorakali Sokoli skozi Borovlje. Markej bi bil najrajše kar sam podil Sokole čez Ljubelj, če bi bilo slo! Upili in govorili so naši Nemčurčki ravno tako, kakar bi bili vsi Borovčiči skozinskoz nemške krvi in doma tam nekje v nemškem rajhu! Kdo se ne smeji! Na prstih lahko seštejemo prave Nemce! in zato ni samo strašanska neumnost, če hočejo ti revčki prepovedati Slovincem priti v slovenske Borovlje, ampak tudi velika predrznost! Kje bi bili danes Borovčiči, če bi ne mogli «lifrat» v slovenske kraje, kakor na Češko, na Hrvaško, Štajersko i. t. d. in Markej bi pač marsiktero soboto ne mogel splečevati delavce. Vendar pa zaničujejo Slovane in Slovence in se delajo hude Nemce. Ker jim vendar vsi Nemci tega ne verjamejo, jamrajo po časnikih, kako se jim slabo godi in kličejo druge Nemce na pomoč proti — domačinom. V nedeljo priredijo zopet «turnarsko» vsenemško veselico! Ker sami še ne morejo dovolj hajlat, so poklicali celo Nemce iz Ljubljane, Trsta in Gorice na pomoč. Ker Nemci v teh mestih nimajo nobene veljave, so veseli, da smejo kje drugod hajlat in zato so jim Borovlje ravno dobre. Pomagali bodo še Nemci iz Celovca in Gradca. Kakor večkrat se jim bodo pravi Nemci tudi sedaj posmehovali, ko grede enkrat stran in marsikateri Nemce bo oponasal Borovske «nopahajlovce»! Da jih ni sram! Seveda to sedaj nič ni slabega, če ti «nopahajlovci» turnarje naročijo celo iz Ljubljane in Trsta zoper domače Slovence samo v ta namen, da bi Slovence, domačine, uničili, kar sami pišejo po časnikih! Ali to ni grdo? Če pa Slovenci pridejo v slovenske Borovlje — «ja, Bauer, das is was anderes!» Slovincem torej svetujemo, da se v nedeljo kolikor mogoče izognejo tem pijanim hajlovcem; naj grede iz Borovelj, če mogoče na velikansko pevsko slavnost v Ljubljano. Ker pa ti borovski hajlovci tako zaničujejo Slovence, bomo skrbeli za to, da bo prihajal k njim vedno manj slovanski denar! Capito, Markej?! Radovedni smo, če bodo socialni demokratje, katerih zastopniki se skupaj s slovanskimi poslanci bojujejo za pravice ljudstva proti vladi, nastopili v Borovljah v nedeljo tudi proti Slovincem in videli bomo, če bodo podpirali to hajlanje in to pustno norčarijo!

Klopinski jezero. (Lepa letovišča.) Vabimo rojake, da bi za počitnice zbrali naš kraj. Stanovanja se dobijo po celi okolici in če hoče kateri stanovati že v Klopincu samem, pa napravlja lahko izlete v blizo ležeče ali pa bolj oddaljene kraje. Cela okolica je lepa, povsod so zavedni Slovenci. Cene so zelo nizke.

Kdor želi pojasniti ali posredovanja, naj pošlje pismo z marko za 20 h vred na uradništvo in upravnništvo «Koroška» v Kranju. Slovenske liste prosimo za ponatis!!!

Žitaraves. Trta letos zopet dobro dela, in upati smemo zopet na dobro kapljico.

Kamen pri Tinjah. Opozarjamo naše rojake na naš diven kraj, na katerega se naj spomnijo, kadar mislijo prirediti, bodisi po železnici, s kolesom ali peš, kak izlet. Tu sta dve gostilni, v katerih skrbita dva rojaka-gostilničarja za dobro kapljico in primeren prigrizek.

Borovlje. Nasi posili-Nemci bodo dne 27. t. m. na Dobravi pri strelišču prodajali svojo narodnost. Javilo se jih je že mnogo, posebno ovčarji in činkovci pridejo gotovo. «Ksefta» bo dovolj, ker pride menda kot glavni kupovalec «Zidmarka».

Koventavra. Tukaj je umrl v nedeljo, 20. t. m., nagle smrti stari Schönlieb, in sicer nenadoma v krogu svojih znancev. Bil je vedno zvest narodnjak, in upamo, da bo tudi vnaprej ostala Ogri-zova hiša narodna.

Celovec. Tukaj smo dobili novega župana v osebi g. dr. Metniza. Stari župan g. Neuner je bil odstopil. Na zunaj se seveda s tem nič ne izpremeni radi tega, ker bo ostal celovski občinski svet napram Slovencem zagrizen sovražnik, kakor je bil dosedaj; saj so znani predlogi nekaterih celovških mestnih očetov, ki se v Celovcu bojejo celo slovenskih delavcev, samo slovenskega denarja ne.

Beljak. (Ciril-Methodova podružnica za Beljak in okolico) je med redkimi koroškimi podružnicami, ki se ni ozirala na minule spletke, temveč je delala po starem vseslovenskem programu, za kar gre glavna zasluga znamenemu rodoljubu g. Mat. Wutiju, kot predsedniku. Nedeljo teden je sklicala ta podružnica občni zbor s primerno veselico v Blace ob jezeru v gostilno Nadruga, po domače Cvangarja. Obisk je bil zelo mnogobrojen, dasi so v sosednji gostilni «fajerberji» napravili nalašč ta dan veselico. Navzočega je bilo tudi mnogo narodnega ženstva. Potovalni učitelj glavne družbe gosp. Ante Beg je imel daljši poučni govor, ki je bil z navdušenjem sprejet. V odbor so bili izvoljeni večinoma dosedanjí odborniki z g. Wutijem na čelu. Nanovo je izvoljen v odbor župnik-pisatelj gosp. Fr. Mesko z Zile. — Za delegata k glavni skupščini sta bila izvoljena predsednik gosp. Wuti in peravski župnik gosp. Trunk. Obenem se je sklenilo, ustanoviti novo podružnico za Blace, Loče, Malošče in Stebenj. V pripravljalni odbor so bili izvoljeni gg. Iv. Sgiaravelló, Tone Gastl, France Trunek, Zdr. Zimčič, Tone Ulbing, Iv. Wiegeler in France Mikula. Na to se je razvila prav prijetna zabava s plesom ob krasnem brenkanju brnških tamburašev.

Borovlje. V soboto, 12. t. m., je bilo v Borovljah zborovanje delegatov nemških pevskih društev na Koroškem. Povodom tega sta priredila borovljsko nemškutarstvo pevsko društvo «Alpenrose» in ženski zbor «Gänseblümchen» pevski večer, ki je trajal do ranega jutra. Bilo je tako vpitje in hajlanje, da prebivalstvo ni moglo spati. V nedeljo povrh je bil «frišopen», pri katerem se je prav po germansko hajlalo in pilo, tako da je bilo vse pijano. Nekateri nemški kulturonošci so se tako obnašali, da so tri gospodične, ki so jim stregle, morale uiti. Naposled, ko so že vsi bili dobro nasukani, so se zatulili «die Wacht am Rhein» in se razšli. Od «frišopna» je ostalo še nekaj kosti in par steklenic žganja, katere je potem v pondeljek navrh «Alpenrosa» sama popila in ogledala. Tako se je končala prva «Delegiertenverzamlunga» pevskih društev v Borovljah.

Breže. Ustrelil se je 20letni pismonoša Dramstija iz Tržiča na Kranjskem.

Šmohor. Dne 17. t. m. se je z dletom zabodel mizar Gausl. Najprej jo zadel ob rebro in in žele drugič si je prebodel srce. Vzrok je neznan. — Cesar je vodju okrajnega glavarstva v Šmohorju, višjemu okrajnemu komisarju dr. Trotterju podelil naslov in značaj okrajnega glavarja.

Vrba ob vrbskem jezeru dobi že koncem meseca junija električno razsvetljavo. Te dni je bila komisijonalna razprava.

Marija na Zili. Radi železniske nesreče, ki se je zgodila lansko leto pri nas, se je vršila te dni kazenska obravnava. Obdolženi vlakovodja Lampi je bil popolnoma oproščen, obdolženca postajnačelnik Wienerbrück in aspirant A. Schusser, katera sta povzročila nesrečo, pa sta obsojena vsak na en mesec težke ječe.

St. Vid ob Glini. Vlak je povezil kmečki voz, ko je peljal čez železniški tir, ga razbil in poškodoval hlapca, ki je dobil težke poškodbe.

Spodnji Dravograd. Strela je udarila v Spodnjem Dravogradu v veliko staro lipo pred prostijo in preskočila ž nje na neko koč, v kateri je iskala zavetja neka stara ženica, ki je oslepela.

Marija na Zili. (Ogenj.) V soboto ponoči okoli pol 11. ure je začelo goreti pri tukajšnjem posestniku Janezu Sorajniku, po domače Majzelnu in mu je ogenj vpepelil vse poslopje. Ljudje so se rešili, goveja živina pa je večinoma vsa zgorela. Čeravno je gasilno društvo blizu, je vendar preteklo za rešitev precej časa, kjer niso bili ljudje takoj na mestu in ker so morali napeljati vodo in jo od tam dobivati. Šele, ko so vojaki prisli iz Beljaka, se je gašenje hitreje vršilo. To je bilo dobro, da ni bilo nobenega vetra, drugače bi bila pogorela vsa vas, ker so hiše vse bolj skupaj in so večinoma krite s škodlami. Dobro bi bilo, ko bi se kaj pomagalo temu kmetu. Bil je sicer zavarovan, pa le za malo vsoto. Zatorej pomagaj, kdor more!

Sele pri Borovljah. (Sola.) V «Grazer Tagblattu» št. 161 se zaganja neki «turist» ali hribolazec v našo šolo zaradi tega, ker ima napis v slovenskih barvah. Pravi, da je to protipostavno, da bi bile na soli narodne barve. Seveda, kar je slovenskega, to je vse protipostavno, morebiti čelo izdajalsko! Najprej moramo vprašati, kaj hribolazca naša šola briga? Saj mu je ni treba gledati in naša šola ni za turiste, ampak za domačine. Potem pa bi ga prosili, da nama pove postavo in paragraf, kateri to prepoveduje. Postava pravi, da mora sezidati in popravljati šolo šolska občina, katero zastopa krajni šolski svet. Šola je torej njena last in na lastnem posloppju bode v čisto slovenskem kraju menda vendar smela narediti napis v slovenskih barvah. Seljani smo doprinesli za šolo velike denarne darove. Postavili smo šolo, kakršne ni najti povsod. Ona odgovarja vsem modernim zahtevam in ona je naš ponos. Hoteli smo imeti tako šolo, da bode v ponos Slovencem, v ponos slovenskemu napisu in slovenskim barvam. Predrzi turist pa si zapomni, da bodo tisti časi minuli, ko so si dali zapovedovati Slovenci od tujcev! Če te bodejo slovenske barve v oči, pa ne glej v nje!

Svetovna politika.

* **O italijanskem vseučilišču,** odnosno o pravni fakulteti, je v četrtek razpravljaval proračunski odsek. Učni minister grof Stürgkh je govoril na dolgo in široko, bolj zapleteno kakor razumljivo, povdarjal je pa stališče vlade, da naj se fakulteta ustanovi na Dunaju. Poslanec Gonci je zagovarjal italijansko zahtevo, da bodi vseučilišče v Trstu. Razprava se je na to odgodila. Na svojih klubskih sestankih so nemški meščanski poslanci sklenili, da bodo glasovali tudi za Trst; krščansko-socialni klub je dovolil svojim članom, da smejo glasovati kakor hočejo.

* **Ogrska kriza** visi zdaj med Wekerlom in Lukacsom. V torek je bil Wekerle v avdijenci pri vladarju, katerega je prosil, naj skoro ugodi želji sedanjega ogrskega ministrstva in sprejme odstop ministrov, ker s koalicijo ne more dalje vladati. Vlada bo baje tej želji ugodil tekom dveh, oziroma treh dni. Videlo se bo sedaj, ako bo mogoče doseči sporazumljenje med Lukacsom in neodvisno stranko, ako ne, pa bo poveril vladar Lukacu sestavo ministrstva na programu iz l. 1867.

* **Ljubezem do barona Raucha** narašča na Hrvatskem od dne do dne, seveda negativno. Te dni se je gospod ban podal na potovanje po Slavoniji, kjer je pričakoval veliko slave, ker je upal, da ga bodo Frankovci častili kot «velikega Hrvata». Frankovci, ki pod «radikalnim» opozionalstvom skrivajo svoje vladno hlapčevstvo, bi že; če bi le imeli dovolj moči in vpliva na ljudstvo. Ker ga pa nimajo, se je gospod baron vrezal in je doživel parkrat prav neprijetno presenečenje. Najprej v Požegi. Za sprejem so nastopili državni in deželni uradniki, seveda na komando. Oni se morajo yeseliti, da smejo pozdraviti svojega predpostavljeneega. Ampak komanda ne sega v kroge neodvisnega prebivalstva, ki se je tudi zbralo in sicer v večjem številu kakor «službouljudni publikum», in ko je ban začel govoriti, so zadržali tako grogoviti «abcug»-klici, da je bil tisti hip konec govornice. Še slabše se je pa ekselenci godilo v Novi Gradiški; tu ga niso pozdravili samo «navdušeni» abcug-klici, temveč tudi gnila jabolka. Prezvzvišeni gospod se torej lahko z rodnimi očmi prepričuje, kako silno ga ljubi narod.

Narodne zadeve.

Vabilo na naročbo! S 1. julijem se prične drugo polletje. Pozivljamo vse one, ki dolgujejo kaj za list, naj se spomnijo svoje dolžnosti. Obenem pa prosimo za pridno agitacijo za nove naročnike!

Čebelarški shod v Rožeku se vrši 29. t. m. ob 3. uri popoldne pri gosp. županu Jos. Pavlu, posestniku in gostilničarju v Rožeku. Na shodu bo predaval zastopnik osrednjega čebelarškega društva iz Ljubljane, gosp. nadučitelj Likozar. Vabijo se vsi sosedni čebelarji, da se tega shoda mnogobrojno udeležijo.

Občni zbor koroške podružnice slovenskega planinskega društva. Dne 20. junija 1908 se je vršil občni zbor te podružnice v Celovcu v benediktinski kleti, kjer je otvoril zborovanje načelnik, državni in deželni poslanec g. Grafenauer, ki je pozdravil navzoče zborovalce ter dal besedo tajniku in blagajniku, da poroča o delovanju podružnice in o njenem finančnem stanju za leto 1908. Tajnik in blagajnik g. dr. Jos. C. Oblak je podal nato poročilo tajništva in blagajništva. Društveno delovanje se je omejevalo na markiranje potov in postavljanje kazipotov. Posebno je omeniti delovanje g. učitelja Svanjaka v gorovju, ki teži med Pliberkom, Labodom in Spod. Dravogradom ter se koncentrira v Strojni. To gorovje leži v središču slovenskega ozemlja v Podjurski dolini in je v turističnem oziru še malo znano, dasi je najlepša gorska skupina na Spodnjem Koroškem. Da je zvezana v središču tega gorovja ležeča Strojna po markiranih potih s Prevaljami, Labodom, oziroma Spod. Dravogradom, je zasluga g. učitelja, kateremu je predlagal tajnik priznanje in zahvalo občnega zbora, ki se je tudi enoglasno sprejelo. Finančno stanje je ugodno, ker se društveno premoženje množi ter prejemki presegajo, kakor lansko leto, tudi letos izdatke (407 K dohodkov in 178 K 43 h izdatkov). Nakupljeni svet v Zajezeri se dobro obrestuje ter presega daleč vrednost kupne cene 2250 kron. Dalje se je g. tajnik spominjal v svojem poročilu tudi umrlih dveh članov, odličnih slovenskih rodoljbov: gg. Alojzija Legata in Franca Ellerja. V znak žalosti in častnega spomina so vstali vsi navzoči zborovalci. Po odebrenem tajniškem in blagajniškem poročilu se je vršila debata glede načrta delovanja koroške podružnice. Razpravljalo se je o eventualni stavbi v Zajezeri, o povzdigu turisticke na Višarjah, o delovanju v dolini zlasti glede povzdiga tujškega prometa ter poduka slovenskih gostilničarjev in lastnikov prenočišč ter letovišč v slovenskem delu Koroške. Vnela se je zelo zanimiva in živahna razprava o teh točkah, katere so se udeležili gg. Grafenauer, mons. Podgorc, Novak, Ferjančič, dr. Silau, Smodej, dr. Kotnik in dr. Oblak. Nato se je izvolil namesto preselivšega se odbornika g. Juga v odbor g. Podgorc. Ker se nihče ni več oglasil k besedi, je zaključil načelnik zborovanje.

Slovincem v Rožu! Bliža se praznik naših slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Dobro je posebno Rožanom v spomin lanskoletni predvečer tega narodnega praznika. Po vseh gorah in hribih v Rožu so plamteli mogočni kresovi na čast bratoma Cirilu in Metodu, ki sta nam prinesla slovensko knjigo. Lansko leto je Rož na ta večer pokazal, da je slovenski in da tudi hoče ostati slovenski. Zatorej naj Slovenci tudi na letošnji predvečer godu naših blagovestnikov pokažejo svojo narodno zavest s tem, da zanetijo vsepovsod prav obilo kresov. Plamtijo naj vsepovsod, koder prebivajo zavedni Slovenci. Posebno Rož, katerega hočejo nasprotniki kar čez noč ponemčiti, naj slovesno pokaže slovensko lice. Zatorej, Slovenci, na dan!

Samoslovenski napisi v Ljubljani. Ljubljanski mestni svet (magistrat, mestna občina) je sklenil, da napravi po vseh ulicah samoslovenske napise. Proti temu je seveda vložila peščica Nemcev pritožbo. Zaradi tega je bila pri upravnem sodišču (Verwaltungsgerichtshof), dne 9. junija razprava. Mesto Ljubljano je zastopal dr. Tavčar ki je v imenitnem govoru pojasneval gospodom pri upravnem svetu, kako delajo Nemci drugod in po Ljubljani in zahteval za Slovence iste pravice. Upravno sodišče je potrdilo sklep mestne občine in so toraj Nemci propadli. V Ljubljani pa znaprej ne bo več slovensko-nemških napisov, ampak bodo povsodi le čisto slovenski.

:: Našim rodbinam priporočamo ::

Kolinsko cikorijo!

2000 K za „Schulverein“ je dovolil iznova celovski občinski svet. Pred nekaj tedni je bil sklenil, deset let zaporedoma dajati mu poleg letnega daru še izrednih 200 K, in zdaj spet! Zdi se, kot bi se bali, da ne bi spravili Poljaki prej dveh milijonov skupaj kot oni! Ali ne bi kazalo i pri nas Slovencih v odgovor Roseggerju poskusiti z izrednimi darovi — seveda z nižjimi vsotami — za obmejne kraje.

Velika pevska slavnost v Ljubljani. Le še komaj nekoliko dni in napočili bodo slavnostni dnevi 25 letnice društva «Slavec». Slavnostni dnevi, ko sprejme naše stolno mesto Ljubljana v svoje okrilje tako mnogobrojno število slovanskih pevcev, kakor jih dosedaj še ni imelo priliko pozdraviti. Dospela pa bodo tudi druga narodna društva in korporacije, da prisostvujejo tej veliki narodni slavnosti. Upravni odbor «Slovenske sokolske zveze» je opozoril vsa v zvezi stoječa Sokolska društva, da se udeležijo v čim večjem številu te slavnosti. Iz Zagreba poroča odlični rodoljub, da vlada tam tako intenzivno zanimanje za «Slavčev» 25 letnico, da pride samo iz Zagreba okoli 100 pevcev, a iz ostalih hrvatskih pokrajin pa gotovo še najmanj 100 pevcev, ker se po vsej Hrvatski dela veliko za najobilnejšo udeležbo, osobito še z ozirom na to, ker se ima na tej slavnosti postaviti temelj «Zvezi slovanskih pevskih društev», katera ideja je nam slovanskim pevcem tako vzvišena, mila in draga. — Na slavnostnem koncertu in komerzu imajo pevska društva sledeči nastop: 1. Nastop vseh čeških, hrvatskih in slovenskih pevskih društev v velikem pevskem zboru «Slavnostne himne». 2. Skupen nastop vseh hrvatskih pevskih društev. 3. Nastop pevskega društva «Slavec». 4. Nastopi posameznih čeških pevskih društev. 5. Nastopi posameznih hrvatskih pevskih društev. 6. Skupen nastop v «Zvezi slovanskih pevskih društev» stoječih pevskih zborov. 7. Nastopi posameznih slovenskih pevskih društev. — Tudi s Koroskega se je že priglasilo precej pevcev! Svetujemo tudi drugim rodoljubom, da gredo na to lepo, vseslovensko slavnost. Spored je sledeči: Sobota, dne 26. junija: Sprejemanje gostov. Ob 8. zvečer sestanek na vrtu «Narodnega doma». — Nedelja, dne 27. junija dopoldne; Sprejemanje gostov. Ob 10. zbirališče vseh društev in gostov v «Narodnem domu». Ob 1/2 11. prva pevska vaja za skupne zборе v veliki dvorani «Narodnega doma». Ob 1/2 12. slavnosten sprevid po mestu. — Popoldne: Ob 2. slavnosten banket v veliki dvorani hotela «Tivoli» (Švicarija). Ob 4. velika ljudska veselica v «Zvezdi» in na Kongresnem trgu. — Ponedeljek, dne 28. junija dopoldne: Ob 8. skupen zajtrk na vrtu hotela «Tivoli». Ob 11. slavnostno zborovanje v veliki dvorani «Nar. doma». — Popoldne: Ob 1/2 1. druga pevska vaja za skupne zборе v veliki dvorani hotela «Union». Ob 1/2 2. skupni obedi in v posameznih restavracijah. Ob 3. ogled mesta, muzeja itd. in ogled okolice z ljubljanskega Gradu. Ob 8. zvečer slavnosten koncert v veliki dvorani hotela «Union». Po koncertu: Komerz na vrtu tega hotela. — Torek (praznik), dne 29. junija: junija: Ob 6-02 zjutraj izlet v Postojno (vstopnina v jamo 1 krono), ob 3-04 popoldne iz Postojne v Trst (prihod ob 5-35). Dne 30 junija ogled Trsta, znamenitosti in po morju v Miramar. — Dne 1. julija ob 7-48 zjutraj iz Trsta na Bled (prihod ob 11-15 dopoldne). Vožnja po jezeru, izlet v sotesko in k slapu v Vintgar. Zvečer poslovitev in razhod izletnikov.

Gospodarska vprašanja.

Koristi golobov za kmetijstvo. Golobi, ki hodijo po poljih, požro velike množine raznih škodljivih semen, ker se v glavnem hranijo od semenja plevela, kakor se lahko prepriča o tem vsakdo, če pogleda želodec mrtvega goloba. A tudi živalske hrane se ne branijo, in tu jim poseba

služijo poljski polži, žuželke, črvi, gosenice, hrošči, ogrci, ličinke i. t. d. Skodo torej, ki jo morebiti napravijo golobi ob času setve, ko poberejo nekaj zrn, na ta način kmetovalcu stoterno povrnejo, posebno še, ker golobi navadno ne brskajo, ampak pobirajo le zgoraj ležeča semena, ki bi se itak posušila.

Koprive. Že od nekdaj velja kopriva kot zdravilna rastlina. Listje se suši in kuha za čaj proti zasliženju prsi in pljuč in za slab želodec. Kot spinača kuhano listje (posebno od mladih kopriv) kopriv je jako okusno in vpliva kričistilno. Korenine se da v spirit in se rabi ta voda proti izpadanju las. Koprivno listje in vijolično listje skupaj da dober čaj zoper dušljivi kašelj (breho).

Angleška vlada je začela veliko socialno-politično akcijo, katera je namenjena v glavnem proti nezaposlenosti delavstva. Ustanovilo se bode 10 borz za delo, katere bodo vodili odbori, sestavljeni iz polovice delavcev in polovice delodajalcev. Za borze za delo se bodo ustanovile velike stavbe, kjer se bodo vršili shodi delavcev i. t. d. Nezaposleni delavci bodo dobivali hrano za jako znižano ceno in tudi pot h kraju dela jim bo plačana. Te borze bodo posebno posredovalnice za delo in njih delokrog bo obsegal celo Angleško. Prihodnje leto bode podan tudi zakon o prisilnem zavarovanju proti nezaposlenosti. To bode prvi veliki poizkus, ker dosedaj so se vršili s tem zavarovanjem proti nezaposlenosti le poizkusi malega pomena in obsega.

Raznoterosti.

Moža je ustrelila, ker je bil prelep. 27 letna soproga inženirja Boucheza v Parizu je ustrelila svojega za deset let starejšega soproga, ker je bil prelep. Bil je zvest mož in dober oče, toda radi njegove izvenredne lepote se je polastila soproge ljubosumnost, ki jo je dovedla do umora.

Čitateljem «Korošca» je gotovo že znano, da se more dandanes telegrafirati tudi že brez žice ali drata. V novejšem času so iznašli aparate (priprave), s katerimi se morejo pošiljati brezžični telegrami (telegrami brez drata) še enkrat tako daleč kakor pa poprej s starimi pripravami. Tudi telefon, pri katerem ni drata, imajo že dases. (Telegraf namreč prenese črte in pike, ki pomenijo a, b, c i. t. d., telefon pa prenese besedo tako, kakršna je, da se sliši. Če govorimo pri telefoničnem aparatu glasno, se pa sliši vse to pri drugem aparatu, ki stoji bogve v katerem mestu ali kraju.) Marsikatera stara žena, ki je po dolgem prišla v kako pisarno v mestu, je čudno gledala, ko je govoril kak odvetnik ali pa trgovec v tako lukajo pri aparatu. Še bolj pa se je čudila, ko je iz aparata slišala, da drug tudi govori. V Celovcu je rekla enkrat neka stara žena: «To bi še zastopila, da leti glas po žici, da se pa zunaj nič ne sliši, to je pa škoda! Kako fletno bi bilo poslušat!»

Amerikanska. Jack London je govoril v Novem Jorku z nekim glazbenikom ali musikantom. Rekel mu je: «Jaz sem se tudi že izkazal enkrat prav imenitno na glasovirju. Rešil sem si s tem svoje življenje». Glazbenik je bil na to zelo radoveden, ali nadalje povprašati si vendar ni upal. Pa tudi ni bilo treba. Jack London je začel praviti kmalu dalje: «Ko sem bil še majhen, je bila enkrat čudna povodenj. Vse je poplavilo. Moj oče se je rešil le s tem, da se je prijel za posteljo in je plaval s to vred naprej, toliko časa, da ga niso rešili. Jaz sem ga pa spremljal na glasovirju.»

Potres. Na južnem Francoskem je bil v petek, dne 11. junija močan potres. Bilo je ubitih kakih 70 ljudi in ranjenih ali poškodovanih kakih 300 ljudi. Nekateri mrtveci so bili tako zmečkani pod kamenjem, da jih ni bilo mogoče spoznati. Ker je potres podrl pekarjem peči, so trpeli ljudje prve dni hudo lakoto. Skodo, katero je naredil potres po prizadetih mestih in vaseh, cenijo čez 10 milijonov kron.

Listnica uredništva.

Onadva gospoda, katerima smo poslali v pregled članek iz Šmarjete v Rožu, se prosita, da nemudoma izjavita svoje mnenje glede doposlanega jim članka.

Lovske puške

11 vseh sestav, priznana delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom priporoča 52-22 Prva borovska tovarna orožja **PETER WERNIG** c. in kr. dvorni založnik v Borovljah :: Koroško. Slovenski ceniki brezplačno in poštne prosto.

Epilepsija.

Kdor trpi na božjasti, krču in drugih nervoznih boleznih, zateva naj knjigo o tem. 52-31 Dobi jo zastonj in poštne prosto v 9 Labudovi lekarni, Frankobrod o. M. (Privil. Schwanen-Apotheke, Frankfurt a. M.)

Varstvena znamka: „SIDRO“

Sinement Capsici comp.

nadomestek za 13

sidrov - pain - expeller

je vobče priznan kot izvrstno, bolečine tolazeče in odvajalno vmetenje pri prehlajenju i. t. d. Dobi se ga v vseh lekarnah za 80 v, K 1-40 in 2 K. Pri nakupu tega povsod priljubljenega domačega zdravila, naj se vzame le izvorne steklenice in škatlje z našo varstveno znamko „sidro“, kajti potem je gotovo, da se je dobil izvorni izdelek.

Dr. Richterja lekarna pri „zlitem levu“

v Pragi

Elizabetna ulica št. 5, nova.

Razpošiljatev vsak dan.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga

v Celju

ima v svoji zalogi izvrstna : **spodnještajerska vina** : vseh vrst po zmernih cenah. — Vzorci so na razpolago.

Klet se nahaja

v Sokolskem domu v Gaberju pri Celju.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Akcijski kapital K 3,000.000.

Denarne vloge obrestujemo po

4 1/2 %

od dne vloge do dneva vzdiga.

☛ Kolodvorska oesta št. 27. ☛

Zamenjava in eskomptuje, izirebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje vojaške in ženitninske kavcije. **Eskompt in inkasso menic. :: Borzna naročila.**

Centrala v Ljubljani. Podr. v Spiljetu in Trstu.

Turške srečke. Šest Zrebanj na leto. Glavni dobiček 300.000 frankov. Na mesečno odplačevanje po K 8— za komad. 1 52—32

Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve Zrebanji na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10— za komad.

Prodaja vseh vrst vred papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.